

Posudek vedoucího k diplomové práci Elišky Hánové na téma – Vazba v trestním řízení

Diplomantka si zvolila téma vypsané katedrou trestního práva, které je stále aktuální a jehož právní úprava se neustále vyvíjí. Při zpracování použila metodu kompilace i komparace, a pokud jde o rozsah použitých pramenů, ten lze označit za dostatečný, včetně judikatury a nálezů Ústavního soudu. Práce je rozdělena do pěti základních kapitol, které na sebe v podstatě logicky navazují.

Po úvodu následuje kapitola druhá – Historický vývoj vazby s tím, že diplomantka začíná úpravou ve středověku a pokračuje zákonem č. 119/1873. Vcelku podrobně se zabývá i řadou novel trestního řádu po roce 1989 a tuto kapitolu lze tedy hodnotit pozitivně.

Kapitola třetí – Vymezení pojmu a účelu vazby je velmi stručná a mohla být zjevně pojatá do části čtvrté – Úprava vazby de lege lata. Tato kapitola je stěžejní částí práce a čítá celkem 33 stran. Autorka se zabývá dostatečně podrobně všemi aspekty vazby, včetně vazebního zasedání a rozebírá i všechny instituty nahrazující vazbu. Nezapomíná ani na omezené možnosti vzetí do vazby u bagatelních trestných činů a správně zmiňuje i ustanovení § 68 odst. 4 trestního řádu, sloužící především k ochraně poškozeného.

Autorka pak zmiňuje i zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a tedy úpravu vazby vydávací, případně vyhošťovací. Tato část práce obsahuje i výklad k trvání vazby, neřeší však otázku, zda maximální lhůty vazby dle § 72a odst. 1 trestního řádu lze někdy prodloužit či zda jde o lhůty absolutně nepřekročitelné. Tím by se mohla autorka zabývat při ústní obhajobě.

Celkově je ovšem možné hodnotit tuto stěžejní část práce velmi dobře i proto, že k této problematice autorka využila i několika zásadních nálezů Ústavního soudu.

Kladně je třeba posoudit i kapitolu pátou – Srovnání se zahraniční právní úpravou, kde diplomantka porovnává naši úpravu s úpravou v Polsku. Pokud ovšem na straně 50 ve druhém odstavci uvádí, že pokud jde o neprodlené propuštění z vazby, jsou podmínky v Polsku odlišné, měla by to vysvětlit, neboť případy, které zde uvádí, se nijak zvlášť odlišnými nejeví.

V úvahách de lege ferenda by měla diplomantka při ústní obhajobě vysvětlit, v čem „dnešní podoba (úpravy vazby) neodpovídá rozhodně potřebám trestního řízení současné doby“ (str. 52 konec prvního odstavce). Diplomantka by se také mohla pokusit aktualizovat informace o pracech na novém trestním řádu, a to právě ve vztahu k otázkám vazby. Tato část práce bohužel neobsahuje žádné vlastní názory autorky na možné změny a nezabývá se ani tím, zda lze převzít některé odlišnosti z polské úpravy, tak jak je cituje z předchozí části práce.

Celkově lze úroveň diplomové práce hodnotit jako uspokojivou, autorka se zabývala v podstatě všemi aspekty zvoleného tématu, byť práce je především popisná, bez vlastních úvah o možných změnách úpravy vazby a tak ji bude možno hodnotit, samozřejmě dle úrovně ústní obhajoby, známkou 2 až 3.

V Plzni dne 26.4.2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva

JUDr. Eduard Wipplinger

